Raamattu John

Taiteilijan näkemys Raamatun Johnista vuodelta 1969

Korkeus	1,78 m – 1,83 m
	Tiedot
Uhrit	3
Rikosten laajuus	22. helmikuuta 1968 – 31. lokakuuta 1969
Sijainnit	Glasgow , Skotlanti

Raamattu John on lempinimi tuntemattomasta sarjamurhaajasta , jonka uskotaan murhanneen kolme nuorta naista Glasgow'ssa , Skotlannissa, vuosien 1968 ja 1969 välillä. [1]

Raamattu Johnin uhrit olivat kaikki 25–31-vuotiaita brunetteja , jotka kaikki tapasivat murhaajansa Barrowland Ballroomissa , kaupungin tanssilavalla ja musiikkipaikalla . Tekijää ei ole koskaan tunnistettu, ja tapaus on edelleen ratkaisematta ja yksi Skotlannin rikoshistorian laajimmista etsintäkuulutuksista. [2] Tapaus oli ensimmäinen kerta Skotlannissa, kun kruununvirasto valtuutti murhasta epäillyn henkilön yhdistelmäpiirroksen julkaisemisen . [3]

Tämä tunnistamaton sarjamurhaaja tunnettiin nimellä ”Raamattu-John”, koska hän oli toistuvasti lainannut Raamattua ja tuominnut aviorikoksen viimeisen uhrinsa seurassa. [4] Tuomitun sarjamurhaajan ja raiskaajan Peter Tobinin tunnetut liikkeet ja toimintatavat antoivat aihetta spekulaatioihin, että hän saattaisi olla Raamattu-John, hänen tuomittuaan kolmesta murhasta 2000-luvun lopulla, mutta poliisi myöhemmin poisti hänet epäiltynä.

Patricia Docker

Kuja, josta Dockerin ruumis löydettiin, kuvassa vuonna 2013

23. helmikuuta 1968 Battlefieldin kaupunginosassa, osoitteen 27 Carmichael Place takana sijaitsevan kujan, suljetun autotallin oviaukosta löydettiin 25-vuotiaan apuhoitajan Patricia Dockerin alaston ruumis. [5][6][7] Hänen ruumiinsa löydettiin muutaman kadun päästä hänen kodistaan Langside Placessa. [8] Hänen ruumiissaan oli merkkejä laajoista tylpän iskun aiheuttamista vammoista , erityisesti kasvoissa ja päässä. [9] Hänet oli kuristettu kuoliaaksi vahvalla sideharsolla , mahdollisesti vyöllä. [10] Dockerin käsilaukku, kello, vaatteet ja korut (vihkisormusta lukuun ottamatta) [11] olivat kadonneet rikospaikalta; hänen kenkänsä löydettiin paikalta. [6][12] Hänen vaatteitaan ei koskaan löydetty, [13] mutta hänen käsilaukkunsa löydettiin myöhemmin River Cartista vedenalaisen etsintäryhmän toimesta Langside Driven sillasta länsipuolella. Paikasta löydettiin myös alushousuja ja huulipunaa, joiden uskottiin myös kuuluvan Dockerille. [14][15][16][6] Dockerin kellon kuori ja ranneke löydettiin vedestä läheltä murhapaikkaa. [14][6]

Laajat ovelta ovelle -kuulustelut alueella tuottivat silminnäkijän, joka muisti mahdollisesti kuulleensa naisen kahdesti lyhyesti huutavan "Päästä minut menemään" edellisenä iltana. Tämä silminnäkijä kertoi, ettei hän pystynyt havaitsemaan, oliko nainen hädässä, koska hän ei kuullut huutoja tai hälinän ääniä. Lisäksi kujan puoleisessa asunnossa pidettyjen juhlien osallistujat kertoivat tutkijoille, etteivät he olleet nähneet tai kuulleet mitään epätavallista. [17][18][19] Rikospaikalta löydettiin vain vähän kiistattomia todisteita ; Dockerin isä tunnisti tyttärensä ruumiin seuraavana päivänä. [20][21][22]

Gilbert Forbesin Glasgow'n yliopiston lääketieteellisessä tiedekunnassa suorittama ruumiinavaus vahvisti , että kuolinsyynä oli kuristuminen ja että Dockerin ruumiissa ei ollut selviä merkkejä seksuaalisesta väkivallasta . [23][24][n 1] Lisäksi ruumiin *kangistumisen* aste löytöhetkellä viittasi siihen, että hän oli todennäköisesti kuollut useita tunteja ennen ruumiinsa löytymistä. [10]

Docker oli naimisissa oleva yhden lapsen äiti ja vieraantunut miehestään. [25] Murhailtana hänen vanhempansa olivat luulleet, että hän viettäisi illan tanssien Majestic Ballroomissa Hope Streetillä,

vaikka tuntemattomista syistä hänen uskotaan viettäneen suurimman osan illasta Barrowland Ballroomissa , luultavasti siellä joka torstai järjestettävän yli 25-vuotiaiden illan vuoksi. [24][16] Kymmenen päivää poliisin tutkinnan jälkeen [26] löydettiin silminnäkijä, joka kertoi nähneensä Dockerin Barrowlandissa. [26][20][27] Poliisi ei kuitenkaan lopulta löytänyt luotettavia tai yksityiskohtaisia silminnäkijähavaintoja Dockerista Majesticissa tai Barrowland Ballroomissa sinä iltana. [28][29][30] Kun Docker ei palannut kotiin sinä iltana, hänen vanhempansa olettivat, että hän oli viettänyt yön ystävän luona. [31]

Tutkijoiden teoriassa Docker olisi saattanut kuolla muualla ja hänen ruumiinsa olisi heitetty löytöpaikalle. [32][18][5][6] Carmichael Placen yleinen kaltevuus olisi mahdollistanut auton pääsyn paikalle hiljaa ja kuljettajan käyttämättä moottoria, ja ajoneuvon käyttö olisi mahdollistanut tappajan ottaa huomaamattomasti kadonneet vaatteet ja korut rikospaikalta tulematta huomaamatta. [6][33]

Poliisi uskoi Dockerin murhan tapahtuneen noin keskiyöllä. [6] Valkoisen Ford Consul 375: n näkeminen viereisillä teillä hieman ennen keskiyötä suljettiin pois, kun matkustajat tulivat esiin. Naisen näkeminen miehen ajamassa vaaleassa Morris 1000 Travellerissa Langside Avenuen bussipysäkillä noin kello 23.10 ei jäänyt huomiotta poliisin tiedusteluissa, koska näitä henkilöitä ei koskaan löydetty. [34][35][36]

Maaliskuuhun mennessä 700 kaupungin 1 300 taksinkuljettajasta oli kuulusteltu, koska oli epäselvää, miten Docker oli todellisuudessa matkustanut kotiin murhailtanaan. Muutamaa viikkoa tutkinnan alkamisen jälkeen Pohjois -Englannista lähetettiin nimetön kirje naiselta, jonka poliisi uskoi olleen Glasgow'n keskustassa Dockerin kuoliniltana ja joka on saattanut tietää tappajan henkilöllisyyden. Kirjeen yksityiskohdat julkaistiin lehdistölle, ja poliisi pyysi julkisesti naista tulemaan esiin sanoen, että kirjeen tiedot olivat "tärkeitä", mutta hän ei koskaan tehnyt niin. [37]

Jemima MacDonald

Lauantaina 16. elokuuta 1969 31-vuotias kolmen lapsen äiti nimeltä Jemima MacDonald päätti myös viettää illan tanssien Barrowlandin juhlasalissa. [16] MacDonald kävi Barrowlandissa säännöllisesti, ja perheen tavan mukaan hänen sisarensa Margaret O'Brien huolehti hänen kolmesta lapsestaan hänen poissa ollessaan. [38] Keskiyön lähestyessä useat ihmiset näkivät hänet nuoren, hyvin pukeutuneen ja puhuvan, hoikan miehen seurassa. Mies oli iältään 25–35-vuotias ja pituudeltaan 1,83–1,88 m . [39] [40] Miehellä oli lyhyet hiukset , joita silminnäkijät kuvailivat vaaleiksi, punaruskeiksi tai tummanruskeiksi vaaleilla raidoilla . [41][42][43]

MacDonaldin nähtiin poistuvan Barrowlandista noin kello 00.30 17. elokuuta tämän henkilön seurassa kävelemässä joko Main Streetiä tai Landressy Streetiä kohti, suunnilleen hänen kotinsa suuntaan. [39] Viimeisen vahvistetun havainnon hänestä teki naapuri kello 00.40 ; hän seisoi miehen kanssa hylätyn kiinteistön sisäänkäynnillä, josta hänen ruumiinsa myöhemmin löydettiin, ja naapuri huomasi, että hän vaikutti olleen varsin välinpitämätön ja vilkutti välinpitämättömästi. [16]

O'Brien huolestui, kun hänen sisarensa ei palannut kotiin. Myöhemmin samana päivänä hän alkoi kuulla paikallisia huhuja, joiden mukaan pieniä lapsia oli nähty poistumassa hylätystä kerrostalosta MacKeith Streetillä keskustelemassa ruumiista. [7] Maanantaiaamuun mennessä O'Brien oli niin huolissaan, että hän itse, peläten pahinta, käveli vanhaan rakennukseen, josta hän löysi sisarensa pahasti pahoinpidellyn ruumiin makaamassa kasvot alaspäin, kengät ja sukkahousut hänen vieressään. [12]

Ruumiinavaus paljasti, että MacDonaldia oli pahoinpidelty pahasti, erityisesti kasvoihin, [14] ennen kuin hänet kuristettiin kuoliaaksi, mahdollisesti hänen omilla sukillaan. [43][16] Hänen murhansa oli tapahtunut noin 30 tuntia ennen hänen ruumiinsa löytymistä. [44] Kuten Dockerilla, MacDonaldilla oli ollut kuukautiset kuolinhetkellä, vaikka toisin kuin Dockerilla, MacDonaldin ruumis löydettiin täydessä vaatetuksessa. [20][7]

Tutkijat eivät kyenneet lopullisesti selvittämään, oliko MacDonald harrastanut seksuaalista kanssakäymistä – yhteisymmärryksessä vai ei – ennen murhaansa, ja vaikka hänen muut vaatteensa olivat jonkin verran vaurioituneet, hänen yllään olleet kaksi housuparia näyttivät olevan koskemattomina. [43][n 2]

Poliisin tekemät tutkimukset MacDonaldin liikkeistä murhailtana tuottivat useita silminnäkijöitä, jotka pystyivät kuvailemaan tarkasti miehen, jonka seurassa hänet oli nähty Barrowlandissa. MacKeith Streetillä tehdyissä ovelta ovelle -kuulusteluissa löydettiin myös nainen, joka muisti kuulleensa naisten huutoja MacDonaldin murhailtana, mutta ei muistanut tarkkaa kellonaikaa. Näin ollen poliisi piti näitä tietoja tutkinnan kannalta vähäpätöisinä

Helen Puttock

Lokakuun 31. päivänä 1969 koiraansa ulkoiluttanut mies löysi 29-vuotiaan Helen Puttockin ruumiin kerrostalon takaa Scotstounin kaupunginosassa . Hänen ruumiinsa löydettiin viemäriputken vierestä hänen Earl Streetillä sijaitsevan asuntonsa takapihalta. Hänet oli riisuttu osittain alasti, pahoinpidelty pahasti kasvoihin ennen raiskausta ja kuristettu kuoliaaksi omilla sukillaan. [50] Hänen käsilaukkunsa sisältö oli levinnyt lähelle hänen ruumistaan; itse käsilaukku oli kadonnut rikospaikalta. Ruoho- ja rikkaruohotahrat Puttockin jalkojen ja kenkien pohjissa viittasivat siihen, että hän oli käynyt raivokasta taistelua tappajaansa vastaan. Hän oli ilmeisesti jossain vaiheessa yrittänyt kiivetä läheiselle rautatien pengerrykselle. Hänen ruumiissaan oli myös syvä puremajälki ranteessa . [51][52][5] Kuten kahdella edellisellä uhrilla, Helenillä oli kuukautiset murhan aikaan. [9][53] Hänen murhaajansa oli asettanut hänen terveyssiteensä hänen vasemman kainalonsa alle. [52]

Murhaa edeltävänä iltana Puttock ja hänen sisarensa Jean Langford olivat olleet Barrowlandin juhlasalissa, jossa molemmat olivat tutustuneet kahteen mieheen, joiden molemmat olivat nimeltään John. Toinen heistä oli sanonut työskentelevänsä viittamiehenä ja asuvansa Castlemilkin kaupunginosassa [54], kun taas toinen oli ollut hyväsanainen mies, joka ei paljastanut asuinpaikkaansa. Vietettyään näiden kahden miehen seurassa yli tunnin, kaikki neljä lähtivät Barrowlandista kotiin. Jeanin tanssiparina toiminut John-niminen mies käveli George Squarelle noustakseen bussiin [n 3] , kun taas Langford, Puttock ja Puttockin tanssiparina ollut mies pysäyttivät taksin. Kolmikko lähti liikkeelle Glasgow Crossilta ja teki 20 minuutin matkan länteen kohti Langfordin kotia Knightswoodissa . Kolmikon keskustelun aikana taksissa selvisi suurin osa Bible Johnin psykologiseen profiiliin liittyvistä tärkeistä tiedoista. [7][55]

Doodler

Poliisin luonnos epäillystä vuodelta 1975

Syntynyt	Tuntematon
Muu nimi	Musta piirtäjä
	Tiedot
Uhrit	6–16+
Rikosten laajuus	tammikuu 1974 – syyskuu 1975
Maa	Yhdysvallat
Osavaltio	Kalifornia

Doodler on tunnistamaton sarjamurhaaja, jonka uskotaan olevan vastuussa 6–16 murhasta [1] [2] ja kolmesta miesten pahoinpitelystä San Franciscossa, Kaliforniassa , Yhdysvalloissa, tammikuun 1974 ja syyskuun 1975 välisenä aikana. [3] Lempinimi annettiin tekijän tavasta piirtää uhrinsa ennen kuin puukotti heidät kuoliaaksi. [4] Tekijä tapasi uhrinsa homojen yökerhoissa, baareissa ja ravintoloissa. [3] [5]

Epäiltyä kuvailtiin 19–25-vuotiaaksi mustaksi mieheksi. Hän oli noin 180 senttimetriä pitkä ja hoikka. [6] [3] Useita uhreja puukotettiin etu- ja takaosaan samankaltaisiin paikkoihin. [7] Kaikki uhrit olivat valkoisia miehiä. [6] Poliisin teorian mukaan uhrit olivat kaikki kuolleet tavattuaan epäillyn lähellä paikkoja, joista heidän ruumiinsa löydettiin.

Kello 1.57 aamuyöllä 27. tammikuuta 1974 San Franciscon Ocean Beachiltä löydettiin ruumis veden ääreltä. Gerald Earl Cavanagh , 49, kanadalais-amerikkalainen maahanmuuttaja, oli puukotettu useita kertoja. [5] Cavanaghin täysin pukeutunut ruumis löydettiin makaamasta kasvot ylöspäin. [10] Hänen katsottiin olleen

tajuissaan surmansa aikaan ja yrittäneen vastustaa tappajaansa itsepuolustusvammojen vuoksi. [8] Hänet pidettiin aluksi tunnistamattomana, ja oikeuslääkäri kutsui häntä väliaikaisesti nimellä ”John Doe #7”. [11]

Joseph ”Jae” Stevens , 27, löydettiin 25. kesäkuuta 1974 naisen kävellessä Spreckels-järven rannalla San Franciscossa. [12] Stevens oli kuollut vähän ennen ruumiinsa löytymistä; hänet oli nähty klubilla edellisenä päivänä. Hän työskenteli ”naishahmon imitoijana” ja koomikkona. Poliisit epäilivät, että Stevens oli elossa ollessaan Spreckels-järvellä ja mahdollisesti kuljetti itsensä alueelle tappajan kanssa. [8]

Klaus Achim ”Claus” Christmann , 31, saksalais-amerikkalainen maahanmuuttaja, löydettiin koiraansa ulkoiluttavan naisen toimesta 7. heinäkuuta 1974. [13] Hänet löydettiin samalla tavalla kuin Gerald Cavanaugh Ocean Beachiltä San Franciscosta. [14] Hänen kuolemansa oli ollut jonkin verran väkivaltaisempi kuin aiemmat murhat, koska hänellä oli huomattavasti enemmän puukoniskuja kuin Stevensillä ja häntä oli viilletty kurkkuun useita kertoja. [10] Ruumis oli täysin vaatetettu. [8] Toisin kuin aiemmat uhrit, Christmann oli naimisissa ja hänellä oli lapsia. Se, että hänellä oli kuollessaan mukanaan ”meikkituubi”, viittasi poliisille siihen, että hän on saattanut olla salaa homomies. [8] Hänet pysyi hetken tunnistamattomana, kun poliisi tutki tapauksia, joiden he uskoivat liittyvän toisiinsa kolmannen murhan jälkeen. [8]

Tammikuussa 2022 San Franciscon poliisi tunnisti toisen uhrin. 52-vuotias Warren Andrews , Yhdysvaltain postilaitoksen asianajaja, löydettiin Lands Endistä 27. huhtikuuta 1975. [15] Andrews löydettiin tajuttomana, mutta hän ei koskaan tullut tajuihinsa, vaan kuoli seitsemän viikkoa myöhemmin. Andrewsia oli hakattu pahasti kivellä ja puunoksalla. Lands End sijaitsee hieman Ocean Beachin pohjoispuolella, josta neljän muun uhrin ruumiit löydettiin.

32-vuotias Frederick Elmer Capin löydettiin 12. toukokuuta 1975 San Franciscosta. [16] Hänet oli puukotettu muiden uhrien tavoin, ja hän kuoli aorttaan saatuihin iskuihin . Hänen ruumiinsa uskotaan siirtyneen noin kuusi metriä läheisen hiekan häiriöiden perusteella. Capin tunnistettiin sormenjälkien perusteella, kun niitä verrattiin ”valtion” omiin sormenjälkiin, jotka Capin otti hänen ammattinsa sairaanhoitajana vuoksi. [17] Hän oli myös palvellut Yhdysvaltain laivastossa ja ansainnut mitaleja Vietnamin sodassa. [8]

Harald Gullberg , 66, oli ruotsalais-amerikkalainen maahanmuuttaja, joka löydettiin 4. kesäkuuta 1975 rappeutuneena noin kaksi viikkoa kuolemansa jälkeen Lincoln Parkissa . [11] Hän on hieman ristiriidassa muiden henkirikosten kanssa, koska hän oli paljon muita vanhempi, tappaja oli ottanut hänen alusvaatteensa ja hänen housujensa vetoketjut olivat auki. Gullbergin uskotaan kuitenkin olleen Doodlerin viimeinen vahvistettu uhri. [5] Vaikka hänet pysyi tunnistamattomana, hänet tunnettiin nimellä ”John Doe #81”

Tutkinta

CITY AND COUNTY OF SAN FRANCISCO
POLICE DEPARTMENT
HEADQUARTERS
MARK FARRELL
MAYOR
WILLIAM SCOTT
CHIEF OF POLICE
Lt. Kathryn Wuland
Lt. Kathryn Wuland
Officer in Charge
Legal Division

SFPD:n lakiasiainosaston kirje, jossa todetaan, että tapaus on edelleen vireillä, eivätkä he siksi voi julkaista mitään tietoja.

Poliisi kuulusteli nuorta miestä murhasta epäiltynä tapauksessa, mutta ei voinut nostaa rikossyytteitä, koska kolme eloonjäänyttä uhria eivät halunneet "paljastaa " itseään todistamalla häntä vastaan oikeudessa. [1][3][18] Puukotushullujen joukossa oli "tunnettu viihdyttäjä" ja diplomaatti . [19][20] Epäilty teki yhteistyötä poliisin kanssa kuulustelussa, mutta hän ei koskaan myöntänyt syyllisyyttään murhiin ja hyökkäyksiin. [3] Virkamiehet totesivat uskovansa vahvasti, että kyseinen mies oli vastuussa rikoksista, mutta häntä ei koskaan syytetty tai tuomittu, koska eloonjääneet kieltäytyivät saapumasta oikeuteen. [11][20] Tähän mennessä epäiltyä ei ole nimetty julkisesti eikä pidätetty; yleisöllä on hyvin vähän tietoa rikoksista

Ikäkaavio, joka kuvaa, miltä Doodler on saattanut näyttää vuonna 2018 arvioidun 63- tai 69-vuotiaan iän perusteella

Tapaus on edelleen vireillä San Franciscon poliisilaitoksella . [22] Viimeaikaiset onnistumiset DNA-teknologian käytössä rikosten jälkeisinä vuosikymmeninä ovat johtaneet poliisin tutkimaan uudelleen tapaukseen liittyviä todisteita. [23] [24] Helmikuussa 2019 poliisi tarjosi 100 000 dollarin palkkion tappajan pidätykseen johtavista tiedoista ja julkaisi tarkistetun luonnoksen, joka näytti, miltä hän voisi näyttää neljä vuosikymmentä myöhemmin

Firenzen hirviö

Epäillyn komposiittiluonnos vuonna 1981

Muut nimet	*Il maniaco delle coppiette* (Parien hullu), *il Mostro* (Hirviö)
Tallennuksen tila	Oikeudelliset toimenpiteet: • Pietro Pacciani tuomittiin ensimmäisessä oikeusasteessa vuonna 1994, vapautettiin muutoksenhaussa vuonna 1996, ja hän kuoli ennen uutta muutoksenhakuoikeudenkäyntiä. • Mario Vanni ja Giancarlo Lotti tuomittiin lopullisessa tuomioistuimessa vuonna 2000 neljästä kahdeksasta kaksoismurhasta. • Francesco Calamandrei tuomittiin lyhennetyssä oikeudenkäynnissä ja vapautettiin syytteistä vuonna 2008.
	Tiedot
Uhrit	14-16+
Rikosten laajuus	21. elokuuta 1968 – 8. syyskuuta 1985
Maa	Italia

Firenzen hirviö (italia : il Mostro di Firenze) on italialaisen lehdistön keksimä nimi sarjamurhaajalle, joka toimi entisessä Firenzen maakunnassa (nykyinen Firenzen metropolikaupunki) vuosina 1968–1985. Hirviö murhasi kuusitoista uhria, yleensä nuoria pareja, jotka etsivät yksityisyyttään metsäalueilla uudenkuun aikaan . Vaikka yhtäkään murhista ei tehty varsinaisessa Firenzen kaupungissa , tappajan nimi, jota alun perin kutsuttiin Pariskuntien hulluksi (italia: il maniaco delle coppiette), valittiin, koska murhat tehtiin ympäröivällä maaseudulla. Firenzen syyttäjänviraston 1990-luvun alussa käynnistämän tutkinnan jälkeen useita toisiinsa yhteydessä olevia henkilöitä tuomittiin murhiin osallistumisesta, mutta tapahtumien tarkka kulku, päätekijän henkilöllisyys ja motiivi ovat edelleen epäselviä.

Murhat

Lo Bianco ja Locci

Uhrit Antonio Lo Bianco ja Barbara Locci

Elokuun 21. päivän yönä 1968 muurari Antonio Lo Bianco (29) ja kotiäiti Barbara Locci (32) ammuttiin kuoliaaksi kaliiperin .22 käsiaseella Signassa , pienessä kaupungissa Firenzen länsipuolella . Pariskunta hyökättiin autossaan, kun Loccin poika, Natalino Mele (6), nukkui takapenkillä. Herättyään ja huomattuaan äitinsä kuolleena lapsi pakeni peloissaan ja pääsi läheiseen taloon. Sardiniassa syntynyt Locci oli ollut tunnettu kaupungissa, ja hän sai lempinimen *ape regina* ("mehiläiskuningatar"). Hänen vanhempi aviomiehensä, Stefano Mele, sai lopulta syytteen murhasta ja vietti kuusi vuotta vankilassa. Hänen ollessaan vankilassa toinen pariskunta murhattiin, ilmeisesti samalla aseella. Useita Loccin rakastavaisia epäiltiin rikoksen tekijöiksi. Mele totesi useaan otteeseen, että toinen heistä oli tappanut Loccin, mutta todisteita ei löytynyt, koska heidän vankilassa ollessaan oli tehty muita murhia; Mele tuomittiin vuonna 1970 Perugian oikeudessa kaksoismurhasta 14 vuodeksi vankeuteen, mutta hänet vapautettiin, koska murha yhdistettiin Firenzen hirviöön. [9][10]

Vuonna 1982 Lo Biancon ja Loccin murhat yhdistettiin sitä seuranneisiin kaksoismurhiin nimettömän kirjoittajan vihjeen perusteella. Kirjoittaja oli mahdollisesti allekirjoittanut itsensä poliisille lähettämässään kirjeessä nimellä *Un cittadino amico ("ystävällinen kansalainen"). Heinäkuun 20. päivänä 1982 tutkintatuomari Vincenzo Tricomi löysi viisi luotia ja viisi* hylsyä sopimattomasti säilytettynä kansioon Melen tapaustiedostojen joukosta. [11] Viranomaiset eivät kyenneet rekonstruoimaan näiden todisteiden alkuperäketjua eivätkä pyytäneet tieteellistä vertailua, vaikka olisi ollut tarpeen tarkistaa, vastaavatko ne vuoden 1968 ballistista raporttia. Koska käytetyt patruunat oli ammuttu aseella, jota käytettiin neljässä samankaltaisessa rikoksessa, niiden esiintyminen Melen tapaustiedostoissa antoi lainvalvontaviranomaisille ymmärtää, että 1970- ja 1980-luvuilla tapahtuneiden kaksoismurhien tekijä oli yhteydessä niihin. [11]

Gentilcore ja Pettini

Uhrit Pasquale Gentilcore ja Stefania Pettini

15. syyskuuta 1974 teini-ikäinen pariskunta Pasquale Gentilcore (19), baarimikko, ja Stefania Pettini (18), kirjanpitäjä, ammuttiin ja puukotettiin maaseudulla lähellä Borgo San Lorenzoa heidän harrastaessaan seksiä Gentilcoren Fiat 127: ssä . He eivät olleet kaukana pahamaineisesta diskoteekista nimeltä Teen Club, jossa heidän oli tarkoitus viettää iltaa ystävien kanssa. Pettinin ruumista oli pahoinpidelty viiniköynnöksen varrella ja se oli rumentattu 97 puukotushaavalla. Muutamaa tuntia ennen murhaa Pettini oli kertonut läheiselle ystävälleen, että outo mies pelotti häntä. Toinen Pettinin ystävä muisteli, että outo mies oli seurannut ja häirinnyt heitä ajotunnilla muutamaa päivää aiemmin. Useat pariskunnat, jotka olivat pysäköineet samalle alueelle, jossa Gentilcore ja Pettini murhattiin, kertoivat, että kyseisellä alueella kävi usein tirkistelijöitä , ja pari heistä käyttäytyi hyvin oudosti. [9][10]

Foggi ja De Nuccio

Carmela De Nuccio ja Giovanni Foggi

6. kesäkuuta 1981 varastomies Giovanni Foggi (30) ja myymälätyöntekijä Carmela De Nuccio (21) ammuttiin ja puukotettiin lähellä Scandiccia , jossa kihlapari molemmat asuivat. De Nuccion ruumis vedettiin autosta, ja tappaja leikkasi hänen häpyalueensa irti loviveitsellä. Seuraavana aamuna nuori tirkistelijä, ensihoitaja Enzo Spalletti (30), puhui murhasta ennen kuin ruumiit oli löydetty. Hän vietti kolme kuukautta vankilassa ja häntä syytettiin murhasta, ennen kuin tekijä vapautti hänet syytteistä tappamalla uudelleen. [9]

Baldi ja Cambi

Stefano Baldi ja Susanna Cambi

Kihloissa olleet työläinen Stefano Baldi (26) ja puhelinmyyjä Susanna Cambi (24) ammuttiin ja puukotettiin 23. lokakuuta 1981 Calenzanon lähellä sijaitsevassa puistossa . Cambin häpyalue oli rajattu pois, kuten De Nuccionkin. Nimetön soittaja soitti Cambin äidille murhan jälkeisenä aamuna "puhuakseen hänen kanssaan tyttärestään". Muutamaa päivää ennen murhaa Cambi oli kertonut äidilleen, että joku kiusasi häntä ja jopa ajoi häntä autolla takaa. [9]

Kraveichvili ja Mauriot

Jean-Michel Kraveichvili ja Nadine Mauriot

Syyskuun 7. ja 8. päivän välisenä yönä 1985 georgialaistaustainen muusikko Jean Michel Kraveichvili (25) ja kauppias Nadine Mauriot (36), molemmat Audincourtista Ranskasta, ammuttiin ja puukotettiin heidän nukkuessaan pienessä teltassa metsäalueella lähellä San Cascianoa Val di Pesassa . Kraveicvili tapettiin lyhyen matkan päässä teltasta yrittäessään paeta. Mauriotin ruumis oli silvottu. Koska tappaja oli murhannut kaksi ulkomaalaista, kadonneista henkilöistä ei ollut vielä tehty ilmoitusta. Muutamaa päivää ruumiiden löytymisen jälkeen pala naisen rintaa lähetettiin Firenzen syyttäjänvirastoon nimettömässä kirjekuoressa, joka oli osoitettu tutkinnasta vastaavalle syyttäjälle Silvia Della Monicalle. Tappaja oli lähettänyt pilkkakirjeen ja todisteen siitä, että murha oli tapahtunut, ja haastanut paikallisviranomaiset etsimään uhrit. [9] [13] Alueella sieniä poimiva henkilö löysi ruumiit muutamaa tuntia ennen kuin kirje saapui Della Monican pöydälle.

Epäillyt

Saatanallinen kultti

Vuonna 2001 Giuttari, tuolloin poliisiyksikkö GIDESin (Gruppo Investigativo Delitti Seriali , sarjarikosten tutkintaryhmä) ylikomisario, ilmoitti, että rikokset liittyivät saatanalliseen kulttiin, jonka väitettiin toimivan Firenzen alueella. Todistuksessaan Lotti oli puhunut lääkäristä, joka oli palkannut Paccianin tekemään murhat ja keräämään naisten sukupuolielimet rituaaleissa käytettäväksi. Giuttari perusteli tätä osittain pyramidin muotoisen kiven löydöllä huvilan läheltä, jossa Pacciani oli työskennellyt. Giuttarin mukaan kivi viittasi kultin toimintaan. Kriitikot, kuten Spezi, pitivät tätä ajatusta naurettavana, koska tällaisia kiviä käytetään yleisesti ovenpysäyttiminä ympäröivällä alueella.

Zodiac Killer

Vuonna 2017 toimittaja Francesco Amicone teki oman tutkimuksensa, joka johti hänet löytämään yhteyden Firenzen hirviön ja Zodiac Killer -tapausten välillä. [38] Amicone perusti tutkimuksensa myös Robert Graysmithin *Zodiac*- kirjassa esittämään hypoteesiin Zodiacin ja veden mahdollisesta yhteydestä . [39]

Vuodesta 2018 lähtien Amiconen artikkeleita "Zodiac-Monster"-yhteydestä on julkaistu tempi.it- sivustolla , [40] hänen isänsä Luigi Amiconen perustaman lehden verkkosivuilla, *Il Giornale* [41] ja *Libero* [[42] -sanomalehdissä sekä Amiconen blogissa ostellovolante.com . Tarina kerrottiin myös italialaisen elokuvalevittäjä Lucky Redin vuonna 2023 tuottamassa podcastissa nimeltä "The Water Theory", ja sitä ovat levittäneet muut italialaiset mediat, [43] mukaan lukien italialaisen räppäri Fedezin vuonna 2025 johtama "Pulp Podcast". [38]

Atlantan viiltäjä oli tunnistamaton sarjamurhaaja [1] , jonka epäillään tappaneen ainakin viisitoista atlantalaista naista vuosien 1911 ja 1912 välillä. [2]

Atlantan Viiltäjä

Tiedot

Uhrit	15-21+
Päivämäärä	1909 ja 1914
Maa	Yhdysvallat

Tausta

28. toukokuuta 1911 kokki Belle Walkerin ruumis löydettiin 25 jaardin päästä hänen kodistaan Garibaldi Streetillä Atlantassa. Tämän löysi hänen sisarensa, kun Belle Walker ei ollut palannut kotiin töistä edellisenä iltana. Tuntematon henkilö oli viiltänyt hänen kurkkunsa auki, ja rikoksesta ilmoitettiin Atlantan perustuslaissa otsikolla "Neekerinainen tapettu; Ei aavistustakaan surmaajasta". [3] Neljä viikkoa myöhemmin löydettiin myös toisen uhrin, Addie Wattsin, ruumis kurkku viillettynä. [4]

Murhien uutisten levitessä Atlantan musta väestö täyttyi kauhusta. [5] Kahdeksannen peräkkäisen surman jälkeen, 3. heinäkuuta, The Baltimore Sun raportoi, että murhien uutiset aiheuttivat sen, että mustat naiset olivat kaduilla öisin vain vähän ja että mustat palvelualan työntekijät kieltäytyivät menemästä töihin pimeän tultua. [6]

Uutisissa huomautettiin myös uhrien samankaltaisuudesta tapauksessa. Vuoden 1911 loppuun mennessä viisitoista naista, jotka kaikki olivat mustia tai tummaihoisia ja kaikki parikymppisiä, oli murhattu samalla tavalla. [7] Uhreja kuvailtiin kaikkia "hyvännäköisiksi" ja "siististi

pukeutuneiksi", ja monet heistä olivat saaneet koulutuksen. [6] Kaikki murhat kuvailtiin tehdyiksi veitsellä tai muulla terävällä esineellä, ja niiden hirvittävyys oli erityisen huomionarvoista. Murhaaja repi, repäisi ja silpoi uhrien ruumiita kuoleman jälkeen. [6] Yhden uhrin, 40-vuotiaan Lena Sharpen, [5] kuvailtiin olleen melkein pään irtileikattu. [6]

Epäiltyjen etsintä

Sarjamurhaajan, jota lehdistö kutsui "Atlantan Viiltäjäksi", etsinnöissä löydettiin kuusi eri epäiltyä, mutta tuomioita ei koskaan annettu eikä rikosta koskaan ratkaistu. [7] "Viiltäjällä" saattoi olla jopa 21 uhria, mutta ei ole pitäviä todisteita siitä, että murhat olisi tehnyt yksi henkilö. [8] Murhasarja kiinnitti huomiota myös laajempiin haasteisiin Atlantan poliisitoiminnassa ja sosiaalisessa ympäristössä 1910-luvun alussa. Tuolloin sanomalehdet raportoivat, että kyseisten kaupunginosien asukkaat ilmaisivat huolensa tutkinnan nopeudesta ja koordinoinnista. [9] Uhrien määrän kasvaessa sekä mustien että valkoisten omistamat sanomalehdet vaativat järjestelmällisempää tutkintaa ja totesivat, että tutkintastrategiat vaihtelivat usein epäillyltä toiselle ilman selkeitä todisteita. [9] Poliisiviranomaiset ilmoittivat julkisesti, että he etsivät useita johtolankoja, mutta saatavilla olevat tiedot osoittavat, että epäillyt pidätettiin usein ja myöhemmin vapautettiin, kun rikoksiin ei voitu osoittaa merkittäviä yhteyksiä. [10]

Tutkintavaikeuksien lisäksi ympäröivä yhteisö ja paikallislehdet eivät antaneet näille murhille samaa huomiota paikallislehdissä kuin muille tapauksille tuolloin. [11] Tapauksia, kuten Daisy Gracen tapausta , käsiteltiin Atlantan sanomalehdissä laajemmin kuin Atlantan Ripperin murhia. [11]

Kerrottiin, että yhden uhrin tytär, johon myös hyökkäys iski ja joka toipui, näki hyökkääjän. [6] Hän kuvaili häntä kookkaana, mustana miehenä, joka oli vahvarakenteinen ja siististi pukeutun

Hammersmithin **alastonmurhat olivat kuuden** murhan sarja, jotka tapahtuivat Länsi - Lontoossa , Englannissa, vuosina 1964 ja 1965. [1] Uhrit, kaikki prostituoituja , löydettiin alastomina Thames-joesta tai sen läheltä , minkä vuoksi lehdistö antoi tappajalle lempinimen **Jack the Stripper** (viittaus Jack the Ripperiin). [2][3] Kaksi aiempaa murhaa, jotka tehtiin Länsi-Lontoossa vuosina 1959 ja 1963, on myös yhdistetty joidenkin tutkijoiden toimesta samaan tekijään. [3][4][5]

Huolimatta "voimakkaasta mediahuomiosta ja yhdestä Scotland Yardin historian suurimmista etsinnöistä ", tapaus on ratkaisematta. [3][6] Tuolloin kerätyn rikosteknisen todistusaineiston uskotaan tuhoutuneen tai kadonneen. [

Jack The stripper

Taiteilijan näkemys epäillystä

Tiedot

Uhrit	6-8
Rikosten laajuus	1959 – 1963

Lapväärtin Hullu

Lapväärtin Hullu (eng Lapväärtti maniac) on tunnistamaton puolalainen sarjamurhaaja , joka. Hän murhasi yhdeksän sisiliskoa mutta uhreja saattoi olla enemmän. Yksi epäilty on kissa nimeltä tiikeri

Tiedot

Lapväärtin Hullu

Piirros epäillystä Murhaajasta

Uhrit	9-21+
Päivämäärä	2022- 2026
Maa	Suomi

Metsähullu

Metsähullu	
Muu nimi	"Mehiläinen"
	Tiedot
Uhrit	12–18
Rikosten laajuus	1993–1997 (mahdollisesti 1993–1998)
Maa	Venäjä
Osavaltio	Samara
Pidätyspäivämäärä	Epäilty pidätettiin 30. heinäkuuta 1997; suoritti vankeustuomion ja vapautettiin vuonna 2012.

Metsänraukka (venäjäksi *Лесной маньяк*) on lempinimi tuntemattomalle venäläiselle sarjamurhaajalle , joka tappoi ainakin 12 ihmistä Samaran alueella vuosina 1993–1997, pääasiassa pariskuntia vastaan. Tutkinnan aikana tunnistettiin useita epäiltyjä ja yksi tuomittiin kahdesta murhasta, mutta hänen syyllisyytensä muihin murhiin on edelleen keskustelunaihe.

Murhat

Toimintatapa

Uhreikseen tappaja valitsi pariskuntia, jotka eristäytyivät autoihinsa Samaran ja sen lähiöiden ympäristössä, aina yöksi. Tyypillisesti hän tarkkaili potentiaalisia uhreja ja odotti, kunnes toinen heistä nousi autosta, minkä jälkeen hän puukotti kyseistä uhria useita kertoja ja tappoi sitten jäljelle jääneen matkustajan. Eräässä tapauksessa houkutellakseen uhrit ulos autosta hän piiloutui pensaisiin ja teeskenteli huutavansa apua. Ainakin yhden selviytyjän kertomuksen mukaan hän ampui heidän autoaan katkaistulla haulikolla . [1]

Jotkut ovat spekuloineet, että surmat ovat saattaneet olla mystisiä tai okkulttisia motiiveja , koska joidenkin uhrien ruumiiden väitetään olevan ristin muotoisia. [1]

Murhat

Ensimmäinen kirjattu hyökkäys on peräisin syyskuulta 1993, jolloin Upravlencheskiyn kylän [ru] läheltä metsästä löydettiin nuoren naisen ruumis, jossa oli useita puukoniskuja . [1] Noin useiden kilometrien päästä löydettiin VAZ-2108, jossa oli naisen poikaystävän ruumis. Myös poikaystävää oli puukotettu useita kertoja. Ruumiinavaus osoitti, että molemmat uhrit oli tapettu samana yönä, todennäköisesti vain muutaman minuutin välein. Tuolloin paikallisviranomaiset kuitenkin uskoivat, että teon oli tehnyt paikallinen jengi. [1]

Seuraava murha tapahtui 18. toukokuuta 1996 lähellä Sorokiny Khutorin asutusta . Maniakki hyökkäsi Jegor Sidorenkon ja hänen tyttöystävänsä kimppuun, jotka olivat eristäytyneet metsäalueelle lähellä valtatietä – nainen puukotettiin kuoliaaksi, ja Sidorenko menetti tajuntansa. Vammoistaan huolimatta Sidorenko heräsi lopulta ja ryömi valtatielle, jossa ohikulkeva autoilija poimi hänet pian kyytiin. [2]

Saatuaan ensiapua ja tilansa vakiinnuttua Sidorenko antoi viranomaisille kuvauksen tappajasta, jotka laativat hänen todistuksestaan kasvokuvan . [2] Sidorenkon mukaan tappajalla oli yllään maastopuku ja maski, ja hän käytti lapiota ja veistä. Hän väitti, että noin kello 3.00 aamuyöllä hänen tyttöystävänsä nousi autosta ja huomasi jonkun piileskelevän puiden takana. Kun tyttöystävä kertoi tästä Sidorenkolle, hän nousi autosta ja yritti puhua miehen kanssa, mutta häntä puukotettiin 11 kertaa. Vielä tajuissaan ollessaan hän näki miehen ryntäävän tyttöystävänsä perään parkkipaikalla, jonka hän kaatoi ja puukotti toistuvasti. [2]

Saman vuoden heinäkuun 24. päivänä Studenyi Ovragin kylästä [ru] löydettiin miehen ja naisen hiiltyneet ruumiit . Vaikka ruumiit olivat pahoin palovammoja, kuolinsyyntutkijat totesivat, että molemmat oli puukotettu kuoliaaksi, ja luokittelivat heidät siten sarjamurhaajan uhreiksi. [2] Seuraava hyökkäys tapahtui 3. syyskuuta varhain aamulla, kun tappaja törmäsi Mamuka Santeladzen autoon. Santeladze oli tyttöystävänsä Alevtina Butkevitšin kanssa tiellä lähellä Novosemeykinoa . [2] Hän ampui auton sivuikkunaa sahatulla haulikolla ja odotti, kunnes Santeladze pääsi ulos, ennen kuin hyökkäsi hänen kimppuunsa veitsellä. Santeladze kuitenkin käytti tilaisuutta hyväkseen ja tarttui Butkevitšia käsivarteen, minkä jälkeen pari pakeni metsään ja onnistui pääsemään valtatielle, josta toinen auto poimi heidät myöhemmin. Poliisiasemalla he molemmat kertoivat poliiseille, mitä oli tapahtunut, ja antoivat kuvauksen hyökkääjän ulkonäöstä. [2]

Seuraava murha tapahtui 23. marraskuuta aamuna, kun Dmitri Korotkov ja hänen tyttöystävänsä Jelena Kulakovskaja murhattiin lähellä Samaraa. [3] Surmien jälkeen rikollinen varasti heidän VAZ-2106-autonsa ja ajoi Krasnoglinsky-valtatietä pitkin, missä liikennepoliisi havaitsi auton. Poliisit käskivät miestä pysähtymään, mutta mies jätti heidän vaatimuksensa huomiotta, nousi autosta ja juoksi metsään. Takaa-ajon aikana hän joutui tappeluun heidän kanssaan ja ampui toista poliiseja katkaistulla haulikolla, haavoittaen tätä vakavasti ja päästäen hänet pakenemaan. [3] Kun poliisit avasivat auton tavaratilan, he löysivät Korotkovin ruumiin kurkku viillettynä ja päähän ampumahaava. Ruumiin vierestä löydettiin maastopuku. Kulakovskajan ruumista ei löydetty tuolloin, ja hänet julistettiin kadonneeksi, kunnes hänen mätänevät jäännöksensä löydettiin toukokuussa 1997. [2]

Oaklandin piirikunnan lapsimurhaaja

Epäillyn komposiittiluonnokset

Muut nimet	Lastenhoitajan tappaja Lastenhoitaja Lumimurhaaja
	Tiedot
Uhrit	4+
Rikosten laajuus	15. helmikuuta 1976 – 16. maaliskuuta 1977
Maa	Yhdysvallat
Osavaltio	Michigan

Oakland County Child Killer (OCCK) on nimitys tekijälle/tekijöille, jotka olivat vastuussa ainakin neljän lapsen sarjamurhista Oakland Countyssa, Michiganissa , vuosina 1976–1977. Murhatut lapset nähtiin viimeksi nuoren tai keski-ikäisen miehen seurassa, jolla oli selkeät kasvot, terävänäinen ja pitkät mustat hiukset. Uhrit pidettiin vankeudessa ennen tappamista, ja neljä kuolemantapausta käynnistivät murhatutkinnan, joka oli tuolloin Yhdysvaltain historian laajin. [1] Detroitin kaksi päivälehteä sekä alueen lukuisat radio- ja televisioasemat uutisoivat tapauksesta. WXYT- radiossa pidetty esitys nimeltä Winter's Fear: The Children, the Killer, the Search voitti Peabody-palkinnon vuonna 1977.

Oikeuslääketieteellinen DNA-testaus on epäsuorasti paljastanut kaksi epäiltyä, joista toinen on sittemmin kuollut ja toinen suorittaa elinkautista vankeutta lapsiin kohdistuneista seksuaalirikoksista. [lähde] Päätekijän DNA-profiili luotiin joidenkin uhrien ruumiista otetuista näytteistä, mutta se ei vastaa kenenkään tapaukseen liittyvän henkilön DNA:ta; tekijän henkilöllisyys on tuntematon.

Vahvistettu

- 12-vuotias **Mark Douglas Stebbins** Ferndalesta ei palannut kotiin American Legion Hallista 15. helmikuuta 1976. Hänen ruumiinsa löydettiin neljä päivää myöhemmin puu- ja multakasalta paikallisen toimistorakennuksen pysäköintialueelta Southfieldistä. Hänellä oli yllään samat vaatteet, joissa hänet oli viimeksi nähty. Hän oli kuristettu ja häntä oli seksuaalisesti hyväksikäytetty vieraalla esineellä, ja hänellä oli kaksi haavaa pään vasemmassa takaosassa. [3] Köydenjäljet näkyivät sekä hänen ranteissaan että nilkoissaan, mikä viittasi siihen, että hänet oli sidottu vankeutensa aikana. [4]
- 12-vuotias **Jill Robinson** Royal Oakista lähti kotoaan 22. joulukuuta 1976 riideltyään äitinsä kanssa illallisen valmisteluista. Seuraavana päivänä hänen polkupyöränsä löydettiin paikallisen harrastusliikkeen takaa, ennen kuin hänen ruumiinsa löydettiin valtatie 75:n varrelta Troysta , Troyn poliisiaseman näkökentästä, 26. joulukuuta aamulla. Häntä oli ammuttu kasvoihin 12-kaliiperisella haulikolla , ja hänen ruumiinsa oli täysin vaatetettu ja hänellä oli reppu, jonka hän oli ottanut mukaansa lähtiessään kotoa. [5] Ruumiinavausraportit paljastivat, että Robinsonia oli ruokittu ja hänestä oli huolehdittu ainakin kolme päivää ennen hänen kuolemaansa.

Kristine Mihelich

- Berkeleyssä asuva 10-vuotias **Kristine Marie Mihelich** ilmoitettiin kadonneeksi 2. tammikuuta 1977 sen jälkeen, kun hän ei palannut kotiin 7-Eleven -myymälästä 12 Mile Roadilla Oakshiressa. Postinkantaja löysi hänen täysin pukeutuneen ruumiinsa yhdeksäntoista päivää myöhemmin maaseudun tien varrelta Franklin Villagessa . Hänet oli tukehdutettu kuoliaaksi alle 24 tuntia aiemmin, ja hänen ruumiinsa oli lähellä olevien talojen näköetäisyydellä. [4]
- **11-vuotias Timothy John King** lähti kotoaan Birminghamista ja meni apteekkiin maaliskuun 16. päivän illalla 1977. Kun hän ei palannut kotiin, tehtiin intensiivinen

etsintä koko Detroitin metropolialueella, ennen kuin kaksi teini-ikäistä löysi hänen ruumiinsa maaliskuun 22. päivän illalla matalasta ojasta Gill Roadin varrelta Livoniassa . Häntä oli seksuaalisesti ahdisteltu vieraalla esineellä ja tukehdutettu noin kuusi tuntia aiemmin. [4] Ruumiinavauksen tulokset paljastivat, että King oli syönyt Kentucky Fried Chickeniä vähän ennen kuolemaansa ja että hänet oli puhdistettu ja siisti ennen tukehtumista.

Epäilty

- 17-vuotias **Donna Serra** katosi liftattuaan koulun jälkeen rannalle Macombin piirikunnassa Michiganissa 29. syyskuuta 1972. Serran ruumis löydettiin kasvot alaspäin matalasta purosta 20. lokakuuta 1972 hänen kotikaupungistaan Ray Townshipista Macombin piirikunnasta läheltä 27 Mile Roadia. Ennen kuolemaansa Serra oli ollut vangittuna ja huumautettuna useita päiviä. Hänen kuolemansa johtui kuristamisesta. Hänen murhansa on edelleen ratkaisematta.
- 13-vuotias **Jane Louise " Janey " Allan** katosi 8. elokuuta 1976, ja hänet nähtiin viimeksi liftaamassa Pontiacin ja Royal Oakin välillä Oaklandin piirikunnassa Michiganissa. Allan löydettiin kuolleena kelluvasta joesta Miamisburgissa , Ohiossa , 11. elokuuta 1976, neljä päivää myöhemmin, yli 200 mailin päässä kodistaan Royal Oakissa. Hänen ranteensa oli sidottu selän taakse repeytyneillä t-paidan suikaleilla. Ruumiin hajoamisen jälkeen poliisi ei pystynyt selvittämään, oliko Allania seksuaalisesti hyväksikäytetty , mutta he pystyivät varmistamaan, että Allan oli ollut kuollut ennen veteen heittämistä. Hän oli kuollut häkämyrkytykseen . [6]
- **12-vuotias Kimberly Alice " Kim " King** katosi Warrenista 15. syyskuuta 1979. Hän oli yöpynyt ystävänsä luona sinä yönä. Kun hän soitti sisarelleen kello 23.00 , hän väitti hiipineensä ulos ystävänsä luota ja soittaneensa läheisestä ulkopuhelinkopista. Hänen sisarensa käski häntä palaamaan sisälle. Kimberly ei kuitenkaan koskaan palannut ystävänsä luo, eikä häntä ole nähty tai kuultu hänestä sen jälkeen. Viranomaiset uskovat, että hänet siepattiin ja että hänen katoamisensa liittyy ratkaisemattomiin murhiin. [7]

Zodiac Killer on tuntematon sarjamurhaaja, joka toimi Pohjois-Kaliforniassa 1960-luvun lopulla. Väkivaltarikostensa lisäksi Zodiac lähetti 1970-luvun alkuvuosina sanomalehdille lukuisia kirjeitä ja kryptogrammeja. Tapaus on edelleen avoin useissa poliisilaitoksissa sekä Kalifornian oikeusministeriössä.

San Franciscon poliisi tarkisti sarjamurhaajaa etsiessään yli 2 500 henkilöä. Riittävän todistusaineiston puuttumisen vuoksi yhtäkään vastaan ei nostettu syytettä. Ajan verraten kehittymätön rikostutkinta sekä huono viestintä eri poliisilaitosten välillä on saattanut osaltaan mahdollistaa sen että varsinainen tekijä on päästetty menemään vaikka häntä olisikin kuulusteltu.[1]

Zodiac Killer

Vuonna 1969 tehty komposiittiluonnos Presidio Heightsin murhan silminnäkijäkertomusten perusteella

Rikollinen asema	Tunnistamaton
	Tiedot
Rikosten laajuus	1968–1969

Maa	Yhdysvallat
Osavaltio	Kalifornia
Uhrit	5 (vahvistettu) 37 (väitetty)
Loukkaantunut	2 (vahvistettu)
Aseet	• 9 mm pistooli (2 eri asetta) • .22 kaliiperin pistooli • 25–30 cm:n veitsi [1]

Uhrit

Zodiacin tiedetään varmuudella tappaneen viisi ihmistä San Franciscon lahden ympäristössä Napa Valleyssa, Beniciassa ja Vallejossa joulukuun 1968 ja lokakuun 1969 välisenä aikana.[2] Uhrit olivat iältään 16–29-vuotiaita miehiä ja naisia. Surmattujen lisäksi kaksi uhreista jäi eloon. Myös viiden muun murhan tai katoamistapauksen epäillään liittyvän samaan tekijään.

Vahvistetut

- David Arthur Faraday (17) ja Betty Lou Jensen (16) ammuttiin 20.12.1968 syrjäisellä maaseututiellä Benician ja Vallejon paikkakuntien rajalla.
  Koordinaatit: 38°5'41.61"N, 122°8'38.24"W
- Darlene Elizabeth Ferrin (22) ja Mike Renault Mageau (19) ammuttiin 4.7.1969 puiston parkkipaikalla Vallejossa. Mageau jäi henkiin.
  Koordinaatit: 38°7'33.56"N, 122°11'27.94"W
- Bryan Calvin Hartnell (20) ja Cecelia Ann Shepard (22) puukotettiin 27.9.1969 järven rannalla Napan alueella. Hartnell jäi henkiin.
  Koordinaatit: 38°33'48.29"N, 122°13'54.43"W
- Paul Lee Stine (29) ammuttiin 11.10.1969 taksissa San Franciscossa.
  Koordinaatit: 37°47'19.47"N, 122°27'25.54"W

Mahdolliset

- Robert Domingos (18) ja Linda Edwards (17) ammuttiin 4.7.1963 rannalla Santa Barbaran lähellä. Koordinaatit: 34°28'11.20"N, 120°10'7.14"W
- Cheri Jo Bates (18) puukotettiin 30.10.1966 Riversidessa korkeakoulun piha-alueella. Koordinaatit: 33°58'19"N, 117°22'52"W

- Kathleen Johns (22) siepattiin 22.3.1970 Modeston alueella, lähellä valtalie 580:tä. Johns pääsi pakoon. Koordinaatit: 37°38'16.14"N, 121°23'55.22"W
- Donna Ann Lass (25) katosi 6.9.1970 Nevadan Statelinesta.

Hyökkäykset

Zodiac iski todistetusti neljä kertaa Pohjois-Kaliforniassa joulukuun 20. päivä 1968 ja lokakuun 10. päivä 1969 välisenä aikana surmaten viisi ja haavoittaen kaksi ihmistä. Kolme hyökkäyksistä suoritettiin ampuma-aseella ja yksi veitsellä.

Lake Herman Road

Joulukuun 20. päivä 1968 kello 23.14–23.20[3] Zodiac ampui .22-kaliiberisella puoliautomaattisella pistoolilla 16-vuotiaan Betty Lou Jensenin ja hänen 17-vuotiaan opiskelijatoverinsa David Arthur Faradayn heidän istuessaan parkeeratussa autossa maaseututien levennyksessä Lake Herman Roadilla Benician ja Vallejon paikkakuntien rajalla. Tekijä ampui Faradayta päähän lähietäisyydeltä; Jensen ehti paeta kauemmas mutta sai viisi luotia selkäänsä. Hälytysajoneuvojen saapuessa Faraday oli elossa, Jensen kuollut. Uhreille ei ollut tehty seksuaalista väkivaltaa eikä heitä ollut ryöstetty. Tutkijat keräsivät rikospaikalta yhteensä 10 hylsyä, mutta löysivät vain kahdeksan luotia. Täten voidaan pitää mahdollisena että tekijä on ampunut kaksi varoituslaukausta määrittämättömään suuntaan.[4] Ulkopuolisia sormenjälkiä ei saatu.

Varsinaisella surmatyöllä ei ole todistajia, mutta tapahtuma-aikaan tiellä liikkuneiden autoilijoiden mukaan levikkeellä on Faradayn auton lisäksi nähty mahdollisesti vaalea, 60-luvun alkupuolen Chevrolet Impala.[5]

Blue Rock Springs

Heinäkuun 4. ja 5. välisenä iltana 1969 Michael Renault Mageau (19) ja Darlene Elizabeth Ferrin (22) joutuivat Zodiacin hyökkäyksen kohteiksi puistoalueella, Blue Rock Springs Parkin parkkipaikalla Vallejossa. Tappaja avasi tulen varoittamatta. Ferrin kuoli sairaalassa. Vakavista vammoistaan huolimatta Mageau selvisi ja kykeni kuvailemaan tapahtumia poliisille. Mageaun mukaan ampuja pysäköi Ferrinin auton taakse, lähestyi kaksikkoa voimakas taskulamppu kädessään ja alkoi tulittaa sisälle auton avoimesta matkustajanpuoleisesta ikkunasta. Tekijällä oli vaalea pompadour-tyyliin kammattu tukka ja pyöreä, muttei lihava ulkomuoto. Mageau arvioi hänen olleen 26–30-vuotias. Ampumisen jälkeen tekijä poistui autolleen ja ajoi hitaasti ulos alueelta. Tekijän auto muistutti ulkomuodoltaan ja väriltään Ferrinin 1963 mallia olevaa kaksiovista ruskeaa Chevrolet Corvairia.[6]

Kello 00.40, eli noin 40 minuuttia ammuskelun jälkeen tekijä soitti julkisesta puhelinkopista Vallejon poliisille, sanoen:

»Haluan tehdä ilmoituksen murhasta. Jos menette mailin itään Columbus Parkwayta pitkin, löydätte nuoret ruskeassa autossa. Heidät ammuttiin yhdeksänmillisellä Lugerilla. Tapoin myös ne nuoret viime jouluna. Hei hei...»

[7]

Puheluun vastannut päivystäjä Nancy Slover on kuvaillut soittajan ääntä monotoniseksi ja on vahvasti sitä mieltä että tämä on lukenut sanansa suoraan paperilta. Mies ei vaikuttanut päihtyneeltä, mutta lausui hyvästit pelottelevalla äänensävyllä.[8] Rikospaikalta kerättiin yhteensä yhdeksän Winchester Western -merkkistä 9 mm puoliautomaattipistoolin hylsyä, mutta tutkijoiden mukaan on mahdollista, että laukauksia on ollut enemmän.[9]

Presidio Heights

Lokakuun 11. 1969 taksinkuljettaja Paul Lee Stine (29) murhattiin oikeanpuoleisen korvan viereen ammutulla laukauksella autossaan San Franciscon yläluokkaisessa Presidio Heightsin kaupunginosassa. Tekijä käytti 9 mm puoliautomaattipistoolia.

Läheisessä talossa asuneet nuoret huomasivat Washington- ja Cherry-katujen sivuun pysähtyneen taksin, jonka matkustaja näytti kumartuneen lyyhistyneen kuljettajan ylle ja soittivat välittömästi poliisille. Partion saapuessa nuoret antoivat kuvauksen tekijästä sekä osoittivat suunnan, jonne hän oli poistunut jalan vain hetkeä aiemmin. Toinen lähestyvä poliisipartio joko näki tai pysäytti ja puhutti katua alas kävelleen valkoihoisen miehen, mutta jatkoi matkaa eteenpäin saadessaan virheellisesti sanellun radiosanoman tummaihoisesta taksiryöstäjästä. Myöhemmin poliisi Donald Fouke kuvaili miestä suunnilleen 40-vuotiaaksi ja mainitsi tällä olleen vaaleat, mahdollisesti ohimoilta harmaantuneet lyhyet hiukset ja paksusankaiset silmälasit. Päällään hänellä oli tumma parkatakki ja tummat housut.[15]

Stinen lompakko ja avaimet oli viety, ja hänen paidastaan oli leikattu suurin osa irti. Murhaa seuranneena päivänä Zodiac lähetti sanfranciscolaiselle sanomalehdelle kirjeen, jossa ilmoitti tappaneensa Stinen — mukana oli myös verinen paidanpala. Poliisi teetti tekijästä silminnäkijähavaintoihin perustuvan piirroksen.[16]

WANTED
SAN FRANCISCO POLICE DEPARTMENT
NO. 90-69
WANTED FOR MURDER
OCTOBER 18, 1969
ORIGINAL DRAWING
AMENDED DRAWING
Supplementing our Bulletin 87-69 of October 13, 1969. Additional information has developed the above amended drawing of murder suspect known as "ZODIAC".
WMA, 25-45 Years, approximately 5'8", Heavy Build, Short Brown Hair, possibly with Red Tint, Wears Glasses. Armed with 9 MM Automatic.
Available for comparison: Slugs, Casings, Latents, Handwriting.
ANY INFORMATION:
Inspectors Armstrong & Toschi
Homicide Detail
CASE NO. 69A314
THOMAS J. CAHILL
CHIEF OF POLICE
Lokakuussa 1969 julkaistu SFPD:n juliste, jossa on teini-ikäisten kuvauksesta tehty alkuperäinen luonnos (*vasemmalla*) ja toinen, joka perustuu poliisien kuvaukseen kohtaamastaan miehestä (*oikealla*). [32]